ԺԱ. ՏԱՐԻ 3228 (Ն. Տ.) 22 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 1894 — 10 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 1894 — 23 ՃԷՄԱԶԻԻ, ԷՎ.Վ.ԷԼ. 1312 — ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ

20 ՓԱ.ՐԱ.

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ՈՐ ԵՒ ԻՆՁ ԴՐՈՒԹԻՒՆ ՊԻՏԻ Է ՈՒՂՂԵԼ
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Գալաթիա, Կ. Պոլիս

Direction du journal AREVELK
Galata, CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ
Քաղաքական եւ Ընդհանուր

20 ՓԱ.ՐԱ.

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պոլսոյ համար Տարեկան դրամական արժեք	150
» » Վեցամսեայ » »	75
» » Եռամսեայ » »	40
Օտար երկիրներէ Տարեկան ֆրանք	56
» » Վեցամսեայ »	28
Ընթիր թուղթի վրայ մասնաւոր տպագր. Տարեկան Օսմ. ոսկի	2
Գաւառաց թղթատարի ծանրոց միջոցաւ Տարին	Ղրուշ 50

Les annonces sont reçues
AUX BUREAUX DU JOURNAL

ԲԺՇԿԱԿԱՆ

ԵՒՈՒԱՍԹԻՆ *

Ինչպէս այժմ ամեն առողջաբան միքրոպ ըսուած հիւանդութիւնը, որ զանազան վնասակար վիրուսներ ու զանազան ախտածին միջոցներ ուսումնասիրելով պարապուած է, ուրիշ ոչ մէկ հիւանդութիւն այնքան ուսումնասիրուած է, որքան Եւրոպական հիւանդութիւնը։ Ասոր պատճառն ալ այն է, որ ամեն մարդ ձեռք առնու ինքզինքը պահպանելու միջոցներ, ինչ այնպես կը թուի թէ ամեն բժիշկ ալ պարտաւոր է ցոյց տալու պաշտպանելու միջոցներուն այնպիսի թիւնամոյ մը դէմ՝ որ մինչեւ յարդ մանրադիտով նշմարուած միքրօսներէն չատ աւելի վտանգաւոր է, այն է Ներօ-ՊՆԷ կոչուած Ջրային հիւանդութիւնը։

Այժմ եղանակ է ամեն տարիք իր նէբրաթիէներն ունի, բայց այժմու նէբրաթիէներն կը տարբերին նախկիններէն, ինչպէս միւս այժմու կրկնութիւնը, բոլորը և պէտքերը՝ նախկիններէն։

Այժմու տարի արդէն պզտիկ մարդ մըն է. ինչ կը դարմանուի իր խելքովը, ինչպէս գիքարաբար, չատ անգամ իւր կոնիահաս մարդութիւններովը։ Ժամանակակից կինը նոյ կը գտնէ իւրն համար՝ ընտանեկան անձուկ սահմանը։ մարդական հաճոյքը զինքը կը ձանձրացնէ և կ'ոտնատիկ։ Իւր պէտքերը զինքը կը դրդռնեն։ Այլապէս ապրիլ ու այնպէս մտածել կ'ուզէ։

Գործաւորը չ'ուզեր որ իր զաւակն ալ գործաւոր ըլլայ։ իր ընտանիքին նեցուկ ըլլալու համար աչխատելէ զատ՝ ինքզինքը չատ մը զոհդութեանց կ'ենթարկէ, միջոցները կը հնարէ, անօթութենէ կը տառապի և կը տառապեցնէ իւր ընտանիքն ալ մինչեւ որ կարենայ իր աղջկանը ուսուցչութեան վկայական մը առնել տալ և կամ զաւակը գործաւորութենէ ազատել։

Միջին դասը՝ նախանձախնդիր հարըստութեան, կ'ուսանի, կը յոգնի, աւելորդական ամեն տեսակ յոգնութենց ենթակայ կ'ըլլայ և չատ անգամ չը յաջողիլով՝ Ջրային հիւանդութեանց կ'ենթարկուի։ Արգի ազնուական դասին մէջ ալ չենք կրնար գտնել նախկին հարստատ ծերունւոյն դէմքը որ պաչտպան կը հանդիսանար արհեստից և գիտութեանց. այլ հաճոյքներով և մոլութիւններով ծերացած երիտասարդներու դէմքը պղտի դէմքեր լեռի կը նկատենք։ Ասոնք են ահա պատճառ որ այժմ Ջրային հիւանդութիւններէ թիւրած և կամ մեռած մարդեր չատ կը տեսնուին։ ուրեմն վնասելիք թէ որո՞նք են այն պատճառները որ այս հիւանդութիւնները առաջ կը բերեն և ի՞նչ միջոցներով կրնանք անոնց դիմադրել։ Գիտութիւնը այսօր չկրնար ստուգապես որոշել այդ պատճառները, բայց այն դիտուածներն օրը ինդիրը խորապէս ուսումնասիրած են՝ ժառանգականութիւնը, բարոյական և ֆիզիքական միջավայրերը, այլ և այլ մոլութիւններ ու նիւթական պէտքը պատճառ կը համարին։

Ժառանգականութիւն։—Ինչպէս գիտենք, ըստ կենսաբանական օրինաց, նմանը նմանը կ'արտադրէ։ այս բնական օրէնքը Ջրային հիւանդութեանց համար, ընդունելի է այն աստիճանով որով կ'ընդունին արգի բազմահմուտ հեղինակներէն, Պռնուի և Սէկկա, թէ Ջրային հիւանդութեանց ժառանգական փոխանցումը այժմ հաստատուած և անվիճելի իրողութիւն մ'է։ Ուրիշն բժիշկին պարտականութիւնն է երկու Ջրային անձանց իրարու հետ ամուսնութիւնը արգիլել ինչպէս նաև ամուսնութեան համար որոշել տարիքը չանցնիլ ու զգուշացնել տալ համարիւն անձանց իրարու հետ ամուսնութիւնը։

Մոլութիւն։ — Բարոյական միջավայրը մարդուս Ջրային գրութեան վրայ կ'ազդէ. ուր որ կեանքի պայքարը տաճիկ է, Ջրային հիւանդութիւնը աւելի բազմաթիւ կըլլան։ տարբերութիւնը կը հատատուի քաղաքացի և գիւղացի կիները իրարու հետ բաղդատելով։ Գիւղական միջավայրն ալ իւր ազդեցութիւնը ունի Ջրային հիւանդութեանց վրայ։ բայց մինչեւ յայսօր խիտ քիչ մարդիկ գան ուսումնասիրած են, որոց թիւրինի համալսարանի հոչակաւոր ուսուցիչ Պ. Լօմպրոզօ գիտած է թէ բարեկառնութեան տարբերութիւնը, հովի փոփոխութիւնը և այլն Ջրային հիւանդութեանց վրայ ազդեցութիւն ունեն. արգարեւ տաճիկ և կարճատեւ տաքութիւնը չկերը կը թուլցնէ, մինչդեռ տեւողական չերմը զայն կը զգեցնէ և ինչպես որ տաճիկ լոյսը կը կենդանացնէ զայն, նոյնպէս ալ մթութիւնը կը տկարացնէ։

Սպրդ, հիմակ քիչ չատ կրցանք հասկնալ Ջրային հիւանդութեանց պատճառները. ուրեմն անկից զերծ մնալու ձամբան ալ սորվինք։ Գիտենք որ Ջրային հիւանդութեանց ամենէն մեծ պատճառը մարքի յուշնութիւնն է, ակնկիք նախ ասկից։ այժմու տղաքը չատ չփացած կը մեծնան և այնպիսի պայմաններու մէջ կապրին որ երբ չափահաս ըլլան չեն կրնար կրել այն նեղութիւնը զոր ժամանակակից քաղաքակրթութիւնը կը պահանջէ իրենցմէ։ Այժմու տղայոց վարժարանները չատ գէշ կը կառավարուին և մեր մայրերն ալ իրենց զաւակները գասերնուն մէջ առաջնակարգ հանդիսացնելու համար չարչարալ աշխատութեանց կ'ենթարկուին և այսպէս Ջրային հիւանդութեան մը ենթակայ ըլլալուն պատճառ կըլլան։ Պերլինի մէջ, Տր. Փիւքելպերկ, հինգ տարուան մէջտեղ մէջ դիտած է որ ուսանողներուն 100ին 80ը Ջրային և այլ հիւանդութեանց ենթակայ են, մինչդեռ անուսներուն մէջ 100ին 35 հիւանդութիւն նշմարուած է։ Պէտք է որ վարժարանց Ծրագիրը բարեփոխենք և ամեն գասընդմէջ մարմնամարզ աւելցնենք, աւելորդ գասերը վերցնելու է, ինչպէս նաև տղոց պատիժները այնպէս պէտք է գործադրել որ տղան չարգիլուն ո՛չ իւր մարմնամարզէն և ոչ ալ իւր կեսակուբէն։ Մարմնամարզն ալ պէտք է օրնաւոր ըլլայ, որովհետև չատ անգամ փոխանակ տղոց տարիքին համապատասխանելու զանոնց յարմարացած կը վարժեցնենք։ ասոնցմէ զատ հանգիստն ալ չը մոռնանք։ Ջրաբուժութիւնն ալ մեծ կարեւորութիւն ունի Ջրային հիւանդութեանց մէջ, բայց կարելի եղածին չափ կանոնաւորապէս գործագրելու է, որովհետև կան մարդիկ որք ուղղային հիւանդութեանց ենթակայ լինելով հանդերձ՝ պզտ ջուր կը թափին միչտ որ փոխանակ օգտակար լինելու չատ վնասակար կրնայ ըլլալ։

Ջրային հիւանդութեանց ենթակայ անձանց կիսակուրն ալ գիտական տեսակէտով կարգագրելու է որ ամեն անհատի համար կրնայ տարբերիլ. ընդհանրապէս յաճախակի և չափէն աւելի կուտան. բայց գիտնալու է թէ մարսողութիւնը կանոնաւորապէս կը կատարուի, որովհետև չատ ուտելէ աւելի, մարդ կերածը մարսելով կը մնանի։

ՏՐ. ԼՈՒԻ ՄՕՆՅԵՐԻ

ՍԱՌԱ ՊԷՌՆԱՐԻ

ՄԱՀԱՐՆԱԽՈՐՀՐԴԱԿԸ

Շար. եւ վերջ)

—Հարկաւ, կը ճանչնամ։ Տափակ ազգիկ մըն է, նամակի թուղթի պէս գունաւ, յախճապակեայ աչքեր ունի, հատ մազեր և սրինգի պէս ձայն մը։ Եթած տեղը չը կենար երբէք և միչտ կը ճամբորդէ։ Բայց, խօսքը մէջերնիս, երեք յարմերնիդ անոր վրայ դրած եք թէատրոնը վերականգնելու համար, ազէկ կ'ընենս զգուշանալով և ուրիշ մըն ալ ընտրելով։

Պառիզեա չար բնութիւն ունէր, վասն զի կ'երեւայ թէ Սառա կէս ձգած էր իր խօսքը։ Ինչ մը խուսափուկ էր, Քամիլ Տուպէի յայտով բացատրութիւնը համեմատ։ Գալով թէատրոնին վերականգնմանը, որուն կանդրկէր, պարզապէս կը նշանակէր թէ և դանակին վերջին յաղթողութիւնը Սարտուին եղած էր։

Պառիզեա միտքը փոխեց և ըսաւ։

—Սակայն Թերեւս չատ ադէկ է քու Սառադ, ինչ գիտեմ, ամեն պարագայի մէջ ուրիչներու վրայ առաւելութիւն մը ունի, պէտ մանկամարդ է, ինչ որ բան մըն է — երեսուն երկու ակռայ ունի, մինչ ես առաջին երիտասարդուհիները կը ճանչնամ որ քսանը չորս հատ ունին և անոնց ալ ոտիկէ անցուած։ Փորձէ սիրելիս։

Եատ չմոմած էլ — և միչտ առանց հասկի — Քանէվաթուառի մէջ չէին տեսած զայն, ոչ ալ Ժիմնազի մէջն, ոչ ալ ի Թէատր-Ֆրանսէ. և չատ հետաքրքրուեցան չգիտենալ այդ ձախորդ հասկէն զոր ոչ ոք գիտէր, եթէ չգտնուէր դէրտուան մը, որ մեծ պէր ունէր թատրոնի վրայ— կոտֆրէնը, որ օրերով ճշմարիտ քննութիւն մը բացաւ։

Անվիպապէս գրեցի՝ ժամագրութիւն մը խնդրելով կամ թատրոնը, կամ իմ տունս, կարելի եղածին չափ շուտ,— Պատասխանը չուշացաւ։

Այն առեն Թամբ պուլվարը կը բնակէի, և իմ ճաշասենեակս մէջ առեն հետաքրքրասէր առեն էր Ուիլի անուն անգլուհի սենեկապահուհի մը, անհեթեթ տարած մը որուն ուղղագրութիւնէն չատ կը զատանար Ալէքսանտր Տիւմա հայր։ Երկու յատկութիւններ ունէր որ չատ տկարութիւններ կը փոխարինէին. պատուիրելով կը պատրաստէր պուտինիա և իր կերպարանքին մէջ պզտիկ մը և հիանալի անդրդուելիութիւն մը. բան մը յուզուիլ չէր գտներ զայն իր գործառնութենէն։ Այսպէս, իրիկունն խմ, երբ սառաին դիմաց էր չերիքին պատճառաւ, անխոտոր կը մնար։

Մէկ անգամ միայն տեսայ որ իր պատրիւը կորնչուեցաւ, մէկ անգամ միայն իրապէս յուզուեցաւ ու զարմացաւ. այն օրն ուր ընդունեցի Սառա-Պեռնարի առաջին այցելութիւնը։

Այն օրը անեսկա մուտ խնդրի պէս— թերեւս կանխած էր չերիքին կանոնական ժամը—«Պարոն, պարոն, ըսաւ ինծի, չեմ հասկնար, բայց չենայի կին մը կայ որ պարոնին հետ խօսել կ'ուզէ»։

Շատ հետաքրքրուած էի, ոևէ յարաբերութիւն չունենալով Երինային գայթութեան հետ, և իսկ անոր.—«Ներս մտցուր չենայի կինը»։

Այն առեն դիմացս տեսայ ամենէն մատաղտպար գեղեցկութեամբ արարածը զոր մարդ կարենայ երազել—Սառա Պեռնարդան տարեկան— Սերուն չէր, աւելին իսկ։

Ցաւնիսի մէջն էինք. սեսկալի տաք կ'ընէր, և իմ գոնուած անեսկա հարատևողին լոյս կառներ, վառդափղկիզները մատրի գոցուած էին արեւին պատճառաւ, այնպէս որ կէս մութի մէջ երեւան եկաւ Վիլլիի ծանուցած չինացի կինը։

Արդարեւ չինացի կին, վասն զի Սառա Պեռնար հագած էր փաթէր պը չինէ տեսակ մը բայ գոյն պլուզ, խոտորէ գոյներով, չինական ձեւով, բազուկներն եւ ուսերը կիսամերկ. փետուրէ հովհարմը մէջքէն կախուած. և գլուխն վրայ նորը յարդէ փարր գլխարկ մը չուրջանակի փարր լուժժոնիով որք անհնապտոիկ չարժուձեի կը ցնցուէին։

Իրեն կ'ընկերանար սենիկապանուհի մը որ գրկած էր գեղեցիկ տղայ մը ճերմակ վարդագոյն, Մօրթս Պեռնար։

Մեր տեսակցութիւնը արագ եղաւ. չուտով հասկցանք միմեանք, առանց երկար բառեկամութեանց հակառակ, որոշած էր ջնջել իր պայմանագիրն առաջին ամսուն վերջը։

Ասոր բացատրութիւնը չատ քիչ դանդաղ. բայց առաջին լուրջ յաջողութիւնը որ անգլական հանդիսացուց այն զոր առենօք պզտիկ Սառան կը կոչէին եւ զոր այսօր կը կոչեն մեծ արուհասարակութեան, Անոնա Տամպիի դերումն ունեցաւ, Ալէքսանդր Տիւմայի Քին դէրտասարդի մէջ յորում Յրանսի Պերթօն կը կատարէր Քրէտերիք Լըմէդրի ստեղծած դերը։

Ժամանակակից պատճառներով, վոթորկայոյզ երեկոյի մը եղաւ այն. հանդիսականները կը պոռչտային, կը տուէին. Սառան ալ իր կարգին սուլուեցաւ. երբ եբեցաւ բեմին վրայ, յետոյ, անբմբռնելի երեւոյթով մը, իր ոսկեզինիկ ձայնը Որֆեոսի քարերն ներգործութիւնն ունեցաւ. մանչիւնները զարնցան. համակ սրահը զսպուեցաւ, հրապուրուեցաւ այդ թիւրիչ ձայնէն։ Ամեն մարդ լռեց իրեն համար ու գինքը միայն մտիկ ըրաւ։ Եւ այսպէս, ներկայացումը, որ պայքարով սկսած էր, յաղթութեամբ վերջացաւ։

Այս դէպքը տեղի կ'ունենար 1868ին։ Ներկայացումէն ետք, Եէլլի ըսաւ ինծի։

—Սխալած չէիր. այս գերասանուհին յիրաւի տաղանդ ունի։ Ես խօսեցեր եմ Լոնտրայի մէջ ամենայն որ ձեր ըրած կանխավճարները հաստատելէ ձեպ։ Ամեն գնա, արդար բլլալու համար, եթէ կ'ուզէք՝ ուէկսընինք իր ամուսինը, երկու հարիւր լիւրան ֆրանք որոնիր։ Մեզք որ աւելի գիրուկ չէ ու ձայնը չատ տկար է։ Բայց վերջապէս յաջողդիմութիւն ըրաւ ու կրնայ օգտակար ըլլալ ի հարկին ծան Եալերին վոխանորդել։

Խօսք բացաւ, և ըսաւ թէ խզել կուզէ, թէ թատրոնի մը մէջ փոքր խնայողութիւններ չկային և թէ ճառօգոտա բեմականութեան պէտք չեկար։

—Մանաւանդ որ, աւելցուց, երեք հարիւր ֆրանք հասոյթ ունեցանք երեկ։

Ամարկութիւնն անհիքթելի էր, և զգայի որ երբէք իրաւունք չը պիտի ունենամ, այն առեն պիւցանեական որուչում մը տուի, չուզելով համոզուիլ հակառակ չարժիլ։

—Սիրելի բարեկամս, ըսի, Սառա ճաւելորդ բերան մըն է, բայց եթէ այս բերանը չուտէր, քանկիք մը չը պիտի ունենայիք։

—Ամենեւին։

—Ուրեմն, ուժ հաճոյք մը պատճառեցէք ինծի, պայմանագիրը իր վիճակին մէջ թողուցէք, վճարեցէք ամեանը — և իմ անձնական բաչախս ամբոխ հարիւր ֆրանք վար գրէք. այս կերպով բնաւ բեռ չպիտի ըլլար սնուցին վրայ, և դուք գոհ պիտի ըլլաք։ Ես, հետաքրքիր ունիմ այս մանկամտոտ աղջկան մեծ յաջողութիւնեւրուն վրայ, կը հաւատամ թէ թատերական չատ մեծ ապագայ ունի, յոյժ մեծ յաջողութիւն պիտի գտնէ։ եթէ սառնք պատրանքներ են, կուգամ պահնի գանոնք։ Պիտի տեսնանք։ Մէկ բան միայն կը խնդրեմ ձենէ, ձեր խօսքը թէ այս բան գաղտնի պիտի մնայ մեր միջեւ։

—Լաւ, խօսքս տուի։

Իրերն այսպէս անցան, պայմանագրութիւնն չարպուեցաւ, և խեղճ Սառա չկրնար այն սոսկալի վհատութիւն, զոր պիտի պատճառէր իրեն այս խզում—նոյն իսկ ով գիտէ հետեւանքն ի՞նչ կ'ըլլար։

Սառային տարին զժնդակ եղաւ, և եթէ ժամանակին լրագիրներուն նայուի, պիտի տեսնուի թէ գերասանուհին քիչ գնահատուեցաւ մամուլին կողմէ,—չատ անգամ ալ գատափետուեցաւ Հասարակութիւնն էր որ բանից գայն, և մանաւորապէս ուսանողները որք նոյն և առաջ հակառակ գային, ընդունելին և իրենց սիրելիական գերասանուհին ըրին։

* * *

Պատմեցի իր սկզբնաւորութիւնը, չատ քիչ դանօթ. բայց առաջին լուրջ յաջողութիւնը որ անգլական հանդիսացուց այն զոր առենօք պզտիկ Սառան կը կոչէին եւ զոր այսօր կը կոչեն մեծ արուհասարակութեան, Անոնա Տամպիի գերումն ունեցաւ, Ալէքսանդր Տիւմայի Քին դէրտասարդին մէջ յորում Յրանսի Պերթօն կը կատարէր Քրէտերիք Լըմէդրի ստեղծած դերը։

Ժամանակակից պատճառներով, վոթորկայոյզ երեկոյի մը եղաւ այն. հանդիսականները կը պոռչտային, կը տուէին. Սառան ալ իր կարգին սուլուեցաւ. երբ եբեցաւ բեմին վրայ, յետոյ, անբմբռնելի երեւոյթով մը, իր ոսկեզինիկ ձայնը Որֆեոսի քարերն ներգործութիւնն ունեցաւ. մանչիւնները զարնցան. համակ սրահը զսպուեցաւ, հրապուրուեցաւ այդ թիւրիչ ձայնէն։ Ամեն մարդ լռեց իրեն համար ու գինքը միայն մտիկ ըրաւ։ Եւ այսպէս, ներկայացումը, որ պայքարով սկսած էր, յաղթութեամբ վերջացաւ։

Այս դէպքը տեղի կ'ունենար 1868ին։ Ներկայացումէն ետք, Եէլլի ըսաւ ինծի։

—Սխալած չէիր. այս գերասանուհին յիրաւի տաղանդ ունի։ Ես խօսեցեր եմ Լոնտրայի մէջ ամենայն որ ձեր ըրած կանխավճարները հաստատելէ ձեպ։ Ամեն գնա, արդար բլլալու համար, եթէ կ'ուզէք՝ ուէկսընինք իր ամուսինը, երկու հարիւր լիւրան ֆրանք որոնիր։ Մեզք որ աւելի գիրուկ չէ ու ձայնը չատ տկար է։ Բայց վերջապէս յաջողդիմութիւն ըրաւ ու կրնայ օգտակար ըլլալ ի հարկին Ծան Եալերին վոխանորդել։

(Շարունակելի)

ԹԵՐԹՕՆ «ԱՐԵՒԵԼՔ»ի (17)

ՌԸՆԷ ՏԸ ԲՕՆ ԺԷ

ՄԱՐԳԱՐԻՏՆԵՐՈՒ ԳԵՏԸ

(ԴԱՐՄԻՒՐ—ՄԱՄՈՒՆԸ)

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

ՋՈՒՐԻ ԿԱԹԻԼ ՄԸ

Ասպա կուգար վոխարքային գահաւորակը։

Փառաւոր գնդակ մըն էր, մեծաքանչ վարագոյրներով զարդարուած և կամարաձեւ տանիքով մը վերջացած՝ համակ արծաթէ ցանցկէներով։

Զորս մարդեր կը տանէին զայն, ուրիշ չորս մարդեր ալ անոնց կը հետեւէին իրենց օգնական։

Երկու կողմը կը կենային երեք չորս պաշեր և ծառաներ՝ լայն արեւարգիներով, յետոյ, քիչ մը աւելի հեռուն կը տեսնուէին պալատական պաշտօնատարները։

Ձիարտապէս արքային այս թափոր վերջապէս կ'աւարտէր թաթար ձիաւորներու երկրորդ խումբով մը, սուր և ձեռին։

Ամբոխը բացուած էր ակնածանօք եւ կը լռէր, վասնզի Զինաւորի մէջ, հակառակ ուրիչ երկիրներու մէջ եղածին, մարդ լռութեամբ կը յայտնէ իր մեծարանքը. և գահաւորակը չուտով հասաւ քարափին այն տեղն ուր չքեղ կոնտուտա մը կառավարչին կը սպասէր։ Ուրիշ տասը մակոյկներ պատրաստ էին հետեւորդներն ընդունելու։

Այն պահուն երբ իշխանը գետին ոտք կոխեց, Սօլ-Պրոտէի մայրը դողաց, բայց Բերքինս և իր բարեկամները, որոց ոդջունին չնորհակալ կերպով պատասխանած էր Ն. Բարթրութիւնը, առաջ մղեցին զայն, և առանց գիտնալու թէ ինչպէս տեղի կունենար այս բան, հէք մայրը յանկարծ ձնրադիր գտնուեցաւ կայսեր հօրեղբօրոդդիին առջեւ։

Իր յեղակարծ երեւումէ սպանեցուն մէջ բուռն յուզում պատճառած էր և առնոնցմէ երկուքը առաջ նետուած էին ետ հրելու համար զանիկա, բայց Քոնկ իշխանը հրամայեց որ բան մը չընեն և դէպ անոր ծունկի, անուշութեամբ հարցուց թէ ի՞նչ կուգէր։

—Արդարութի՛ւն, Տէր, արդարութի՛ւն աղջկանս համար, հեծեց աւիւնն Լիու իր հեծեծանքներուն մէջէն։ Մահուան պատապարտեցին զայն, բայց անմեղ է, կ'երդնում։

Փոխարքան քանի մը բառ փոխանակեց իր քարտուղարներէ մէկուն հետ, ապա ետք ինդրարկուն որ ոտքի ելլայ և առնելով անոր ներկայացուցած ազեքագիրն, ըսաւ։

—Գիտեմ խնդիրը և կը խոստանամ քննել այս գործ՝ թէպէտեւ Բերքինս զրկելէ առաջ։ Ուրիշ բան չեմ կրնար ընել։ Մինչ ոչ ոք օրէնքէն վեր է։

Մեծ արժանապատուութեամբ արտասանելէ յետոյ այս բառերը, հրաման մը տուաւ իր մէկ թիկնապահին՝ մինչ դէպ իր մակոյկը կ'ուղղուէր, և սիկին Լիու պիտի հեռանար, երբ այդ պաշտօնակալը անոր մօտենալով բսաւ։

—Տիկին, Ն. Բարթրութիւն կը խնդրէ որ չհեռանաք։ Մեհեանէն վերադարձին նորէն տեսնել կուզէ ձեզ։ Հաճեցէք ինծի հետեւիլ։ Հօնանէ զարձի՝ թափորին մէկ գահաւորակը պիտի նստիք պատրաստ երթալու համար։

Այս անակնկալ հրաւէրին վրայ, խեղճ կինը իր բարեկամները փնտռեց, և Բերքինս քաչալերական չարժում մը ըրած ըլլալով իրեն, Լիու պատասխանեց թիկնապահին թէ պիտի հնազանդէր այդ հրամանին։

Փոխարքան իր կոնտոլային մէջն էր արդէն, որ Հօնան կրկին կ'ուղղուէր քսան թիավարներու կողմէ և բերդերու թնդանօթներուն կրկին արձակմամբը։ Նստելով այն մակոյկին մէջ ուր առաջնորդած էին զինքը, սիկին Լիու նորէն նշմարեց նաւապետն ու սրը Արթիւրը։ Անոնք ալ նաւակ նստած էին մեհեան երթալու համար։

Բայց, ոչ ինք ոչ իր պաշտպանը նշմարեցին երկու Զինուոյ նաւակներ, որք բաւմութեան մէջ ծածկուած, ներկայ գտնուած էին մեր պատմած տեսարանին, առանց պարագայ մը կորնչցնելու։

Իշխանին մեհեանէն իջեր, այլ եւս աչքէ չէին հեռացուներ Եւրոպացիները և կը չանային իրենց մօտ պահել այն Թրիմ մակոյկը ուր նստած էին անոնք։

Այս նաւազներէն մեկը բարձրահասակ ու նիհար, և եթէ Վարդ ընկերացած ըլլար սիկին Լիուի, անշուշտ պիտի ճանչնար զայն, հակառակ իր ծպտուելին, թէև իսկոյն որ սիկին Լիուի, իրենք եւս մեհեանը մտան։

Այն առեն մտավածառը թեթեւակի ցամաք ցատքից և բազմութեան մէջ անհետացաւ։

Հօնանի այս մեհեանը, հակառակ իր վայելած համբաւին, բաւական տխուր գրաւիչ մը կուտայ այն կարեւորութեան զոր Չինաստանի մէջ ունին կրօնական գործերը։ Եթէ, ինչպէս որ կ'ըսեն իր պահապանները, իրաւ ամենէն հարուստն է կայսրութեան, քիչ երկիր կայ որոց տաճարները այնքան մեծ և գեղեցիկ ըլլան։ Ամենէն նշանաւոր տեղն է այն արբարան ուր կ'իջնէ Պուտտա։

Հարիւր ոտք տարածութեամբ սրահ մըն է, որուն գեհինը յատակուած է ամենագեղեցիկ մոզայիքներով. բայց, իւ պատիւ փոխարքային, թանձր գորգ մը փռած էին հոն։

Մեծ չլեզանակներ, որոց մէջ ոսկեայ տառերով առածներ գրուած էին, կը զարդարէին կարմրանրկ պատերը։

Զաստուածը հոն ներկայացած էր ութը աթաներով զոր երեք Բաճոները կ'անուանեն, այսինքն Անցեալը, Ներկան ու Ապագան, որք հոչակաւոր վերանորոգչին կուտան այն անհամ նկարագիրներն որոցմով վարձատրած են զայն հնդիկները։

(Շարունակելի)

Ի. ՊՈԼԻՍ, 10/22 ՀՈՒՆ. 1894

ՀԵՌԱՎԱՏԱԿԱՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ա. ՄԱՐՔՈՒՍԵՑՒ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ Ի. ՊՈԼԻՍ

Վերջերս ծիրի տակ ընկած մի ոճրագործութեան մասին, որ տեղի ունեցաւ Ղարաղաչ գիւղում, մենք հրատարակեցինք մի հեռագիր, որ ստացանք Ադրիանապոլսի հայոց առաջնորդարանից։ Այդ հեռագրի համաձայն՝ Ղարաղաչ գիւղում մի հայ ընտանիք, որ բաղկանում էր հինգ հոգուց, սպանուած էր գտնուել իր տանը։ Ոճրագործները, որոնք ոչ միայն սպանել էին տանտիրոջ ընտանիքը, այլ և կողոպտել էին նրա ամբողջ ունեցուածքը, ձերբակալուած էին և գտնուում էին բանտում։ Ոճրագործութեան մանրամասնութիւնները մենք չունէինք։ Այժմ մեր ձեռքն է ընկել մի նամակ, որ գրուած է Ղարաղաչ գիւղի հայերից մէկի կողմից։ Նամակը գրուած է ամենայն մանրամասնութեամբ, և մենք կարդացողներին ներկայացնում ենք նրա բովանդակութիւնը։

Ղարաղաչ գիւղում ապրում էին 5 հայ ընտանիքներ։ Նրանք ունէին իրենց եկեղեցին, որ շինուած էր 1884 թուին։ Գիւղում կար նաև մի դպրոց, որ բացուել էր 1887 թուին։ Գիւղի հայերը զբաղուում էին երկրագործութեամբ։ Նրանք ունէին 1200 ոչխար, 200 եզ, 100 ձի և 50 էշ։ Գիւղի հայերը ապրում էին խաղաղ և համերաշխ։ Նրանց հարևանները ևս, որոնք թուրքեր էին, նրանց հետ լաւ էին վարուում։ Գիւղի հայերի մէջ կար մի ընտանիք, որ բաղկանում էր 5 հոգուց։ Այդ ընտանիքի գլուխը Ստեփան Ղազարեանն էր։ Նա ունէր 3 որդի և 2 աղջիկ։ Ստեփանը ունէր 1200 ոչխար, 200 եզ, 100 ձի և 50 էշ։ Ստեփանի տունը գտնուում էր գիւղի ծայրում։ Ստեփանի հարևանները թուրքեր էին։ Ստեփանի տունը շրջապատուած էր պարսպով։ Ստեփանի ընտանիքը ապրում էր խաղաղ և համերաշխ։ Ստեփանի հարևանները ևս լաւ էին վարուում

ԱՐՇԱԼՈՒՅՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ Ա. ՊԱՐՈՒՐ ՀԱՅԿԱԶՆԻ
ԽՄԲԱԳՐԱՏՈՒՆ ԵՒ ՏՊԱՐԱՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏԻՒ ՀԱՅՈՑ
ՏԱՐԵԿԱՆ ԹԻՒ 39 ՏԱՐԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԵԾ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ
ՍԱՀՄԱՆԱՓԱԿՈՒԱԾ ԲԱԺՆԵՏՈՄԱՐՈՒԹԻՒՆ

ՓԱՓԱՂԱԹԹԵՐ ԵՒ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՎՃԱՐՈՒ ՑԱՆԿ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԵԾ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ
ՍԱՀՄԱՆԱՓԱԿՈՒԱԾ ԲԱԺՆԵՏՈՄԱՐՈՒԹԻՒՆ

ՓԱՓԱՂԱԹԹԵՐ ԵՒ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՎՃԱՐՈՒ ՑԱՆԿ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՎԱՌՈՂ ՀԱՆՔԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ա. ԲԱՍՄԱՋԵԱՆ

ՀԻՄՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ 1880

ՀԱՍՏԱՏԱԿԱՆ ԿԱՊԻՏԱԼ 771,000,000 ՖՐԱՆԿ

Ընդհանուր գործառնութիւններ՝ բանկային փոխանցումներ, դրամագլուխներ, վարկեր, ապահովագրութիւններ, ոսկու եւ արծաթի առուվաճառք, ինչպէս նաեւ ամէն տեսակ առեւտրական գործառնութիւններ՝ ինչպէս Ֆրանսայի, այնպէս ալ արտասահմանի հետ։

Ներկայ ժամանակ Ֆրանսայի մէջ ամենէն աւելի տարածուած եւ ամենէն աժան ներկերն են՝ որոնք կը գործածուին ամէն տեսակ ներկելու համար, ինչպէս՝ բամպակ, բուրդ, մետաքս, կաշի, փետուր, մազ, եւ այլն։ Ասոնք կը ներկեն ամէն տեսակ գոյներով, ինչպէս՝ կարմիր, կապոյտ, դեղին, կանաչ, մանիշակագոյն, նարնջագոյն, սեւ, եւ այլն։ Ասոնք կը ներկեն ամէն տեսակ գոյներով, ինչպէս՝ կարմիր, կապոյտ, դեղին, կանաչ, մանիշակագոյն, նարնջագոյն, սեւ, եւ այլն։

Ներկերը